

РЕШЕНИЕ

№ 1085

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Гешев, като разгледа дело номер **9553** по описа за **2010** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, пр.2 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „К. БГ” О. ,чрез адв.Виктор Трифонов Тодоров, подадена срещу решение от 11.10.2010г., постановено по н.а.х. дело № 12247/2009 г. на Софийски районен съд– Наказателно отделение,93-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № К -6031 от 30.09.2009г., издадено то Директора на Регионална Дирекция за областите –С.,С,К,П и Б към Главна Дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за З. на П.,с което на основание чл. 233,ал.2 ЗЗП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение по чл.68в,вр. чл.68г,ал.4;чл.68д,ал.1 и чл.68д,ал.2,т.4 ,предл. 2 от ЗЗП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на материалния закон и по-специално се твърди,че дружеството –касатор не е извършило вмененото му нарушение.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище за основателността на жалбата.

Представителят на С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд– С.- град, IV касационен състав, след като взе предвид и

обсъди по отделно и в съвкупност наведените в жалбата доводи, изразеното становище от представителите на ответника и на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна , следното:

По допустимостта на жалбата: Касационната жалба е подадена чрез С районен съд на 24.11.2010г. т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна в производството пред районния съд и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП по делото са събрани от СРС писмени доказателства, съдържащи се в административно-наказателната преписка.

Въз основа на събраните доказателства съдът е приел за безспорна фактическата обстановка,обективизирана както в АУАН,така и в обжалваното НП. С районен съд, преценявайки събраните доказателства, е приел, че при издаване на атакуваното НП не е било допуснато съществено нарушение на процесуални правила,както и правилно и законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора по чл. 68в,вр. чл.68г.,ал.4,чл.68д,ал.1 и чл.68д,ал.2,т.4,предл. 2 от ЗЗП.

Неоснователни са наведените от касатора доводи,че е налице пълна липса на доказателства касателно вмененото му нарушение,както и че административния орган ,издавайки обжалваното постановление се е позовал само и единствено на формалната доказателствена сила на фактическите констатации н АУАН.

Законът за З. на П. вменява на търговеца задължение да предостави на потребителя, преди придобиването на стоката или ползването на услугата, подходяща информация, която да му позволи да направи своя избор. Разпоредбата на чл. 4 от ЗЗП детайлизира съдържанието на тази информация, като в т. 1 включва "всички характеристики на стоката или услугата, които трябва да бъдат известни на потребителя, включително състава ..." на стоката или услугата. Задължение на търговеца е да предостави информацията за стоката в писмена форма или по друг подходящ начин, който позволява възприемането ѝ от потребителя. Нормата на ал. 2 на чл. 5 от ЗЗП поставя изискването информацията да бъде вярна, пълна и разбираема. Тълкуването на разпоредбите налага категоричен извод за безусловно задължение на търговеца всички предлагани от него стоки и услуги да носят определената в закона информация, която да позволи на потребителя да направи своя избор. Следователно, добросъвестното и компетентно осъществяване на търговската практика от страна на търговеца изисква от него да осигури и предостави на потребителя обема от информация, посочена в чл. 4 от ЗЗП. Така законодателят

определя границата на задълженията на търговеца, следствие от която е неговата отговорност за изпълнението им.

Определянето на една търговска практика като нелоялна и заблуждаваща в хипотезата на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие или бездействие от търговеца, довело до предоставяне на невярна информация. Както приема и първоинстанционният съд, конкретното действие, в резултат на което стоката е представена с невярна информация, е дело на самия търговец. Поведението на търговеца по предлагането на стоката със заблуждаваща цената или заблуждаващ начин на нейното изчисляване на порция риба „морски език” е непълна и подвеждаща информацията, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността му.

Останалите, наведени от касатора касационни основания, също са подробно обсъдени в мотивите на решението на районния съд, изцяло възприети от настоящия състав. Същите мотиви съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти. Последните по несъмнен начин обективират извършването на нарушението, за което са наложени наказанията на санкционираното лице. Поради това, решението е обосновано и правилно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд С.-град- IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.10.2010г., постановено по н.а.х. дело № 12247/2009 г. на С районен съд– Наказателно отделение, 93-ти състав
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.